EULOTKA

18

PAŹDZIERNIK 2006

BIULETYN PROGRAMU EUROPEJSKIEGO STOWARZYSZENIA NA RZECZ FORUM INICJATYW POZARZĄDOWYCH

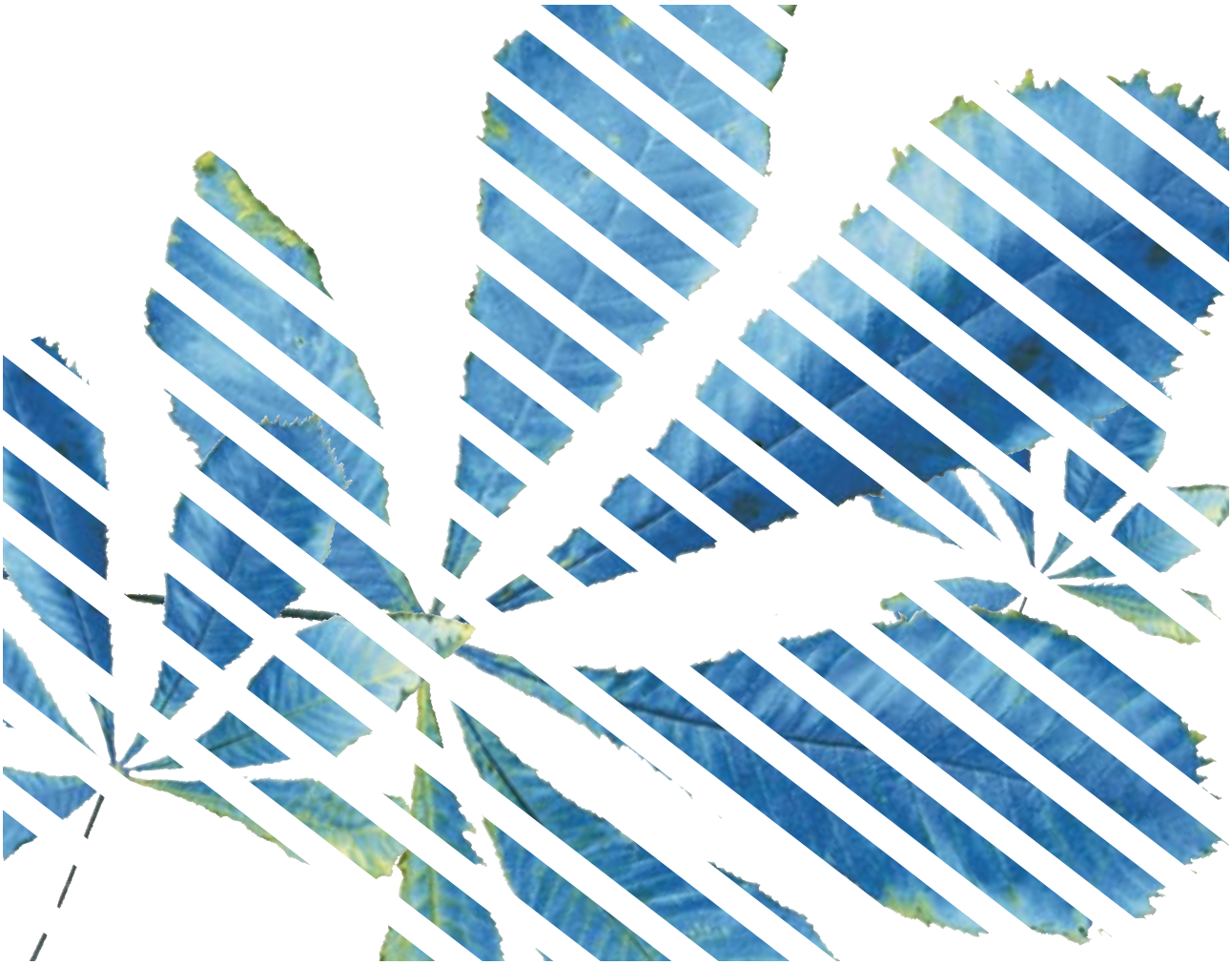

NADESZŁA JESIEŃ. Przed nami, jak co roku o tej porze, okres wzmożonej pracy. Od kilku już miesięcy piszemy o powstających na szczeblu krajowym i wojewódzkim programach operacyjnych i towarzyszących im uszczegółowieniach. Czytamy i analizujemy dokumenty, zbieramy uwagi, które wysyłamy następnie odpowiedzialnym za ich tworzenie instytucjom. Z jednej strony po to, by ułatwić zainteresowanym organizacjom pozarządowym zapoznanie się z tymi obszernymi dokumentami, z drugiej zaś, by aktywnie wpływać na ich kształt w obszarach ważnych dla organizacji. Programy operacyjne powoli nabierają ostatecznego kształtu, o czym mogą Państwo przeczytać w tym numerze naszej EUlotki. Wiele miejsca poświęcaliśmy dotychczas konsultacjom społecznym tych ważnych dokumentów, które w latach 2007-2013 będą regulować wydatkowanie Funduszy Strukturalnych. Tymczasem proces konsultacji powoli dobiega końca, już wkrótce przyjdzie czas podsumowań. Na razie jednak między innymi o konsultacjach i udziale organizacji rozmawiamy w tym numerze z Grażyną Gęsicką, Minister Rozwoju Regionalnego. Pani Minister opowiada o planach na najbliższe dwa miesiące, jakie pozostały do początku następnego roku, wyznaczającego nowy etap naszego członkowstwa w Unii Europejskiej. Wiemy już, że w tym nowym okresie Polska będzie dysponować ogromną sumą 60 mld euro. Niewątpliwie musimy się zatem dobrze przygotować do prawidłowego i sprawnego ich wykorzystania. Czy jesteśmy dobrze przygotowani? Czy Ministerstwo Rozwoju Regionalnego jest na to gotowe? Polecamy lekturę wywiadu, w którym Minister przedstawia swe uwagi na temat wykorzystywania funduszy unijnych przez organizacje. Co natomiast o korzystaniu z pieniędzy unijnych mówią dane, dowiecie się Państwo z fragmentów publikowanego również w tym numerze raportu na temat doświadczeń polskich organizacji pozarządowych w ubieganiu się o środki z Funduszy Strukturalnych. Ponadto, jak co kwartał, przygotowaliśmy opis interesującego projektu współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Europejskiego, który, mamy nadzieję, posłuży jako inspiracja na przyszły okres programowania. Życzymy ciekawej lektury! **REDAKCJA**

Spis treści:

01. >>>>> 1

DOŚWIADCZENIA ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH W APLIKOWANIU O FUNDUSZE UNIJNE

Publikujemy fragment raportu, przygotowanego przez Stowarzyszenie na rzecz Forum Inicjatyw Pozarządowych, na temat doświadczeń polskich organizacji pozarządowych z dwóch ostatnich lat w aplikowaniu o środki unijne. Opracowała Ewa Kolankiewicz.

---

02. >>>>> 5

O NIESKOŃCZONYM WCIĄŻ OBRAZIE, CZYLI O POWSTAWANIU PROGRAMÓW OPERACYJNYCH

Na jakim etapie są prace nad dokumentami programowymi, które służyć będą wydatkowaniu środków z Funduszy Strukturalnych w latach 2007-2013? Zofia Komorowska zestawia pod kątem organizacji pozarządowych założenia ogólnopolskich oraz regionalnych Programów Operacyjnych.

---

03. >>>>>10

UCZMY SIĘ PATRZEĆ SZERZEJ

Wywiad z Grażyną Gęsicką, Minister Rozwoju Regionalnego na temat wykorzystania Funduszy Strukturalnych w Polsce, nowego okresu programowania, konsultacji społecznych ważnych dokumentów regulujących funkcjonowanie Funduszy Strukturalnych w latach 2007-2013. Rozmawiały Anna Kozieł i Marcela Wasilewska.

---

04. >>>>>13

PROCEDURY WYBORÓW PRZEDSTAWICIELI ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH DO REGIONALNYCH KOMITETÓW MONITORUJĄCYCH I STERUJĄCYCH

Przedstawiamy postulaty opracowane w ramach projektu Partnerstwo dla III Sektora realizowanego przez Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej dotyczące wyborów przedstawicieli organizacji pozarządowych do Regionalnych Komitetów Monitorujących i Sterujących. Autorzy: Marcin Dadel, Marzena Mendza-Drozd, Iwona Janicka.

---

05. >>>>>17

PRZEGLĄD EUROPEJSKICH ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH

Proponujemy nową rubrykę, w której co kwartał będziemy zamieszczać opisy ważnych i interesujących organizacji europejskich. Na początek National Council for Voluntary Organisation – organizacja, która od wielu lat reprezentuje sektor pozarządowy w Anglii oraz European Women`s Lobby – działające na rzecz kobiet w Europie. Informacje zebrała i opracowała Marcela Wasilewska.

---

06. >>>>>19

SZANSA NA INSPIRACJĘ – CIEKAWE PROJEKTY

Prezentujemy projekt „Kobiety na zachodniopomorskim rynku pracy" realizowany przez Polską Fundację Przedsiębiorczości w Szczecinie w partnerstwie z Telewizją Polską SA Oddział w Szczecinie, finansowany za pieniądze z Europejskiego Funduszu Społecznego. Opis projektu, który może stać się inspiracją dla innych organizacji pozarządowych chcących sięgać po środki unijne, przygotowała Olga Piekarska-Piotrowicz.

01. DOŚWIADCZENIA NGOs W APLIKOWANIU O FUNDUSZE UNIJNE

Poniżej prezentujemy fragmenty raportu przygotowanego przez Stowarzyszenie na rzecz Forum Inicjatyw Pozarządowych, będącego częścią Raportu Otwarcia (powstałego w trakcie realizacji projektu „W poszukiwaniu polskiego modelu ekonomii społecznej"). Przedstawiamy w nim organizacje pozarządowe jako potencjalnych projektodawców ubiegających się o dofinansowanie swych działań z Funduszy Strukturalnych. Analizujemy, w jakim stopniu trzeci sektor wykorzystuje dostępne dla niego środki i opisujemy bariery ograniczające dostęp do nich, a także trudności w realizacji projektów. Całość raportu można znaleźć na stronie www.eu.ngo.pl oraz www.ekonomiaspoleczna.ngo.pl.

OPRACOWAŁA EWA KOLANKIEWICZ

Minęło zaledwie nieco ponad dwa lata od chwili, gdy polskie organizacje pozarządowe uzyskały dostęp do środków unijnych. Nie jest to oczywiście wystarczająco długi okres, by możliwa była kompleksowa analiza ich wykorzystania przez trzeci sektor, pozwala jednak na zidentyfikowanie najważniejszych problemów, na które natrafiają organizacje, sięgając po Fundusze Strukturalne, oraz na wskazanie, jakie bariery i trudności napotykają, gdy przyjdzie im realizować projekty.

PROJEKTODAWCA, CZYLI KTO?

Z badań Stowarzyszenia Klon/Jawor wynika, że w Polsce aktywnie działa około 50 tysięcy organizacji pozarządowych. Ich działalność obejmuje wszystkie dziedziny życia. Najczęstszym wskazywanym obszarem zainteresowania są: sport, turystyka, rekreacja, hobby (39,1 %), kultura i sztuka (12,7%), edukacja i wychowanie (10,3%), usługi socjalne i pomoc społeczna (9,9%) oraz ochrona zdrowia (8%). Nie każda z tych dziedzin jest jednocześnie obszarem wsparcia FS, nie każda więc z działających organizacji może być projektodawcą. Co więcej, nawet w tych obszarach, które teoretycznie łączą się z polityką strukturalną, nie każda forma działania jest uprawniona do tego, by uzyskać wsparcie. Prostym przykładem jest pomoc bezrobotnym. Wiele organizacji pomoc taką świadczy, ale jeśli ogranicza się to do pomocy rzeczowej, nie może być wspierane w ramach pieniędzy unijnych.

Innymi ważnymi aspektami, które należy wziąć pod uwagę, zastanawiając się nad liczbą potencjalnych projektodawców, jest wielkość budżetu organizacji. Budżety ok. 50% organizacji pozarządowych nie przekraczają 10 tys. złotych rocznie. Ze względów formalnych organizacje te nie mają szans na aplikowanie o środki wielokrotnie wyższe niż sumy, którymi dysponują. Najmniejsza dotacja, którą można uzyskać w ramach ZPORR-u, to 5 tys. euro (ok. 20 tys. zł), z czego 25% trzeba mieć zapewnione jako wkład własny. W SPO RZL kwota minimalna jest już trzy, a często nawet pięć razy większa i mimo braku konieczności posiadania środków własnych na realizację projektu organizacje o tak małych budżetach nie mają szans na uzyskanie wsparcia, gdyż obciążone jest to zbyt dużym ryzykiem.

Ważnym elementem jest też kwestia realizacji takich projektów. Tylko jedna czwarta organizacji (25,9%) zatrudnia personel, przy czym w większości z nich jest to mniej niż 5 osób. 18% nie prowadzi księgowości w ogóle. Aż 82% organizacji pozarządowych twierdzi, że nie posiada żadnego majątku (ponad 10% więcej niż w 2004 roku).
Trudno więc określić, o jakiej konkretnie liczbie podmiotów można mówić „potencjalni projektodawcy".

Wiadomo tyle, że zaledwie 3,1% spośród aktywnie działających organizacji pozarządowych wskazało Fundusze Strukturalne jako jedno ze źródeł finansowania, z jakich korzystały w 2005 roku. Najczęściej wymienianym źródłami przychodów były składki członkowskie (59,5% organizacji korzystało z tej formy finansowania), źródła samorządowe (43,3%), darowizny od osób fizycznych (35,3%) i instytucji (ponad 34,5%).

Rzeczywista liczba potencjalnych projektodawców wśród organizacji pozarządowych stanowi zatem trudny do oszacowania procent wszystkich działających 50 tysięcy organizacji (zestawiając wyżej wymienione czynniki – prawdopodobnie nie przekracza on 25% tej liczby, tj. 12,5 tys. podmiotów).

WCZEŚNIEJSZE DOŚWIADCZENIA – UDZIAŁ ORGANIZACJI POZARZĄDOWYCH W REALIZACJI PROGRAMÓW PRZEDAKCESYJNYCH

Duże znaczenie w kreśleniu obrazu sektora pozarządowego jako beneficjenta Funduszy Strukturalnych wydaje się mieć doświadczenie ze środkami przedakcesyjnymi i programami unijnymi, dostępnymi jeszcze przed wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Organizacje pozarządowe mogły, podobnie jak np. samorządy terytorialne, korzystać w tym okresie z utworzonego w 1989 roku funduszu Phare (*Poland and Hungary Assistance for Reconstructing of their Economies*).

Z badań Stowarzyszenia Klon/Jawor z 2004 roku wynika, że tylko 14% organizacji pozarządowych zadeklarowało, że w ciągu czterech poprzednich lat ubiegało się o środki z funduszy unijnych, a więc właśnie z funduszy przedakcesyjnych i programów wspólnotowych, bo tylko one były wówczas dostępne. Z badania wynika ponadto, że ostatecznie spośród

tych organizacji, który występowały o te pieniądze, z sukcesem zrobiła to mniej więcej co druga (6,5% wszystkich).

Znaczenie środków przedakcesyjnych nieco zmalało w kolejnych dwóch latach. Wyniki badań Stowarzyszenia Klon/Jawor z 2006 roku wskazują, że w ciągu ostatnich czterech lat aplikowało o nie już tylko 10% organizacji, z czego niecała połowa więcej niż jeden raz. Skutecznie zrobiło to 40% ubiegających się o te środki, czyli ok. 4% wszystkich. Prawdopodobnie spadek zainteresowania organizacji pozarządowych pieniędzmi przedakcesyjnymi można wiązać ze stopniowym ograniczaniem tych środków i dostępnością od dwóch lat Funduszy Strukturalnych.

Rolą funduszy przedakcesyjnych, podobnie jak programów wspólnotowych, udostępnionych m.in. organizacjom pozarządowym jeszcze przed majem 2004 roku, było przede wszystkim przyczynienie się do rozwoju społeczno-gospodarczego Polski i przystosowanie się do wymogów unijnych. Należy jednak pamiętać, że pieniądze te służyły także przygotowaniu się do korzystania z Funduszy Strukturalnych dostępnych już po wstąpieniu Polski do Unii – były lekcją poruszania się w świecie procedur związanych z pieniędzmi unijnymi i reguł ich wydatkowania. Jednak jak widać z badań Stowarzyszenia Klon/Jawor, ostatecznie stosunkowo niewiele organizacji pozarządowych nabyło takie doświadczenie. Częściowym wytłumaczeniem tej sytuacji jest ograniczona ilość środków unijnych dostępnych dla nich przed wejściem Polski do Unii Europejskiej. Jednak nie daje to pełnej odpowiedzi na zasadnicze pytanie, dlaczego w 2006 roku tylko 10% organizacji pozarządowych zadeklarowało, że w ostatnich czterech latach ubiegało się o środki unijne (w 2004 roku było ich, jak już wspomniano, nieco więcej, ale też niewiele – 14%). Pytanie to ma tym większe znaczenie, że fundusze przedakcesyjne pozwalały na realizację projektów w bardzo różnorodnych obszarach tematycznych – szerszych niż ma to miejsce obecnie w Funduszach Strukturalnych. Wydaje się, że odpowiedzi należy szukać w słabości instytucjonalnej zdecydowanej większości organizacji i ich słabej kondycji finansowej.

Na koniec warto jednak podkreślić, że dla tych organizacji, które nauczyły się korzystać z unijnego wsparcia, fundusze przedakcesyjne miały duże znaczenie. Jak wskazują bowiem wyniki badań Stowarzyszenia Klon/Jawor, zarówno z 2004, jak i 2006 roku, ok. 50% organizacji pozarządowych, które uzyskały wsparcie z tych źródeł, otrzymało pomoc więcej niż raz. Skuteczność tej nauki pokazują także statystyki Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce (przygotowane w 2003 roku wskazujące, że organizacje pozarządowe wykorzystały w przeciągu dziesięciu lat prawie 100% środków przyznanych im w ramach funduszu Phare, czyli ok. 50 mln euro. Oznacza to, że poprawnie potrafiły zrealizować prawie wszystkie projekty i rozliczyć powierzone im pieniądze.

APLIKOWANIE

W roku 2006 chęć aplikowania o fundusze strukturalne zadeklarowało 53,7% organizacji (z czego zdecydowaną chęć tylko 23%). Wśród tych organizacji największym zainteresowaniem (z dziedzin, o których już dziś wiemy, że są wspierane z funduszy unijnych) cieszą się: edukacja (56%), wsparcie młodzieży i wolontariatu na rynku pracy (25%), wykluczenie i marginalizacja społeczna (20%) i wreszcie niepełnosprawność (18%). Można się zastanawiać, skąd ta różnica – czy organizacje więcej wiedzą o funduszach oraz wymogach z nimi związanych i dlatego liczba potencjalnych chętnych spadła? Czy może mają złe doświadczenia, które je skutecznie zniechęciły?

Patrząc na dane dotyczące faktycznego przedkładania wniosków przez organizacje pozarządowe, należałoby zwrócić uwagę na fakt, że ciągle jeszcze nie doszliśmy nawet do takiego poziomu aplikowania, z jakim mieliśmy do czynienia w sytuacji, gdy do dyspozycji były tylko fundusze przedakcesyjne. W roku 2006 10,6% organizacji deklaruje, że w ciągu czterech ostatnich lat starało się pozyskać taki rodzaj wsparcia (dwa lata wcześniej było ich więcej – 14%). Wg badania Stowarzyszenia Klon/Jawor skutecznie robiło to 4,6%. Jeśli chodzi o te same dane dotyczące Funduszy Strukturalnych (siłą rzeczy odnoszą się one do dwóch, a nie czterech ostatnich lat), aplikowało o nie 9,1% organizacji, z czego 2,9% zrobiło to skutecznie. Co ciekawe, więcej organizacji było zainteresowanych uzyskaniem wsparcia w ramach ZPORR (17,2% spośród grupy potwierdzającej ubieganie się o Fundusze Strukturalne) niż SPO RZL (odpowiednio 12,7%).

Ze statystyk administracji publicznej wynika, że w ciągu pierwszego roku wdrażania Funduszy Strukturalnych w ramach SPO RZL największym zainteresowaniem organizacji pozarządowych cieszyły się działania: 1.1 Rozwój i modernizacja instrumentów i instytucji rynku pracy, 1.5 Promocja aktywnej polityki społecznej poprzez wsparcie grup szczególnego ryzyka i 1.6 Integracja i reintegracja zawodowa kobiet. W II konkursie ogłoszonym przez Instytucję Wdrażającą ponad połowa projektów w tych działaniach była złożona właśnie przez organizacje pozarządowe (52%). Resztę przedłożyły firmy szkoleniowe (18%), jednostki samorządu terytorialnego (25%) oraz szkoły wyższe (5%). Widać więc, że w tych trzech działaniach na tle pozostałych potencjalnych projektodawców organizacje pozarządowe były dość aktywne.

Niestety, liczba złożonych wniosków nie przełożyła się bezpośrednio na liczbę zaakceptowanych projektów i podpisanych umów. Jako sektor jesteśmy bowiem o wiele mniej skuteczni w uzyskiwaniu dofinansowania niż np. jednostki samorządu terytorialnego. Wystarczy spojrzeć na cyfry. Z danych zebranych do czerwca 2005 roku wynika, że na ponad 400 złożonych przez organizacje pozarządowe wniosków 73% odpadło na etapie oceny formalnej, 8% na etapie oceny merytorycznej, a tylko 19% zostało zaakceptowanych. Sektor pozarządowy ma bardzo dużo dobrych pomysłów, energii i inicjatywy i jest w stanie przygotować dużą liczbę nowych projektów. Niestety, robimy to nieskutecznie.

Częściowo można to tłumaczyć skomplikowanymi formalności i procedur, ale powinnyśmy również przyjrzeć się samym organizacjom jako potencjalnym projektodawcom i zastanowić się, co stanowi dla nich szczególną trudność.

BARIERY WYSTĘPUJĄCE PRZY APLIKOWANIU

Organizacje pozarządowe, pytane przez Stowarzyszenie Klon/Jawor w 2006 roku, wymieniły jako bardzo duże utrudnienie kwestie związane z finansami – brak wymaganych środków

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

02. O NIESKOŃCZONYM WCIĄŻ OBRAZIE, CZYLI O POWSTAWANIU PROGRAMÓW OPERACYJNYCH

Pisanie o czymś, co pozostaje *in statu nascendi* zawsze jest obciążone pewną dozą ryzyka. Taka niepewność pojawia się także teraz, gdy podejmujemy próbę nakreślenia obrazu dokumentów programowych, które służyć będą wydatkowaniu środków z Funduszy Strukturalnych w latach 2007-2013. Nie wszystko bowiem jeszcze wiadomo, wiele kwestii wciąż nie jest przesądzonych i nadal dużo jest problemów, dla których nie znaleziono odpowiedniego rozwiązania. Spróbujmy jednak opisać to, co wiemy już teraz, chociażby po to, by tworząc plany naszych organizacji na następne lata mieć delikatne rozeznanie, czy część naszych działań będzie można sfinansować z Funduszy Strukturalnych i które projekty programów operacyjnych warto pod tym kątem przejrzeć.

ZOFIA KOMOROWSKA

W stosunku do obecnego okresu programowania (2004--2006) w latach 2007-2103 cele Funduszy Strukturalnych pozostaną niezmienione – nadal mają one wspomagać m.in. działania nakierowane na zmniejszanie bezrobocia i niwelowanie różnic w rozwoju regionów. Zatem, tak samo jak obecnie, nie będą one służyć finansowaniu rozwiązywania wszystkich problemów społeczno-gospodarczych Polski i jej poszczególnych regionów.

W wyniku decyzji państw członkowskich Unii Europejskiej podjętych w czasie szczytu w Brukseli w grudniu 2005 roku, Polska będzie mogła wykorzystać około 60 miliardów euro z Funduszy Strukturalnych. Do tej kwoty dojdzie jeszcze wkład krajowy pochodzący z budżetu państwa i środków prywatnych, co sprawi, że w sumie w latach 2007-2013 (a faktycznie do 2015 roku – zgodnie z unijną zasadą n+2 pozwalającą na wydatkowanie pieniędzy o dwa lata dłużej), dostępnych będzie niemal 90 miliardów euro. Co więcej, niedawno Komisja Europejska zdecydowała o powiększeniu sumy funduszy przyznanych Polsce na inwestycje na lata 2007-2013 o prognozowaną do 2013 roku inflację. Oznacza to, że będziemy mogli dysponować dodatkową kwotą prawie 8 miliardów euro. Kwestia dokładnego podziału tych „ekstra" środków jest jeszcze nierozstrzygnięta. Całkowite uleganie magii tych liczb nie byłoby rozsądne, jednak nie można nie zauważyć, że jest to ogromna pula pieniędzy i wielka szansa do wykorzystania.

Niezależnie od tego, ile ostatecznie pieniędzy europejskich trafi do Polski, przygotowanie mechanizmu, który pozwoli na sprawne i właściwe ich wdanie, wydaje się być sprawą kluczową. Dokumentem, który ma pomóc w zaplanowaniu wydatkowania tych środków ma być Narodowa Strategia Spójności (zwana także Narodowymi Strategicznymi Ramami Odniesienia). To w tym dokumencie, jeszcze nieprzyjętym przez rząd ostatecznie, przedstawiono układ programów operacyjnych, które obowiązywać będą w nowym okresie programowania. Należą do nich Regionalne Programy Operacyjne, Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko, Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Program Operacyjny Pomoc Techniczna, Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej oraz Programy Operacyjne Europejskiej Współpracy Terytorialnej. W odróżnieniu do obecnego okresu programowania, w latach 2007--2013 nie będzie uzupełnień programów, czyli dokumentów zawierających szczegółowe zapisy dotyczące instytucji, grup docelowych oraz typów projektów, które mogą uzyskać współfinansowanie w ramach danego programu operacyjnego. Uzupełnienia programów – tak samo jak same programy operacyjne – były przedmiotem negocjacji z Komisją Europejską. Teraz zgody Komisji wymagać będą tylko programy operacyjne, których zapisy są stosunkowo ogólne.

Mając w pamięci to, że wszystkie dokumenty wciąż są na etapie tworzenia, że zawarte w nich zapisy nie mają charakteru ostatecznego, że wiele kwestii nadal wymaga uzupełnienia, uszczegółowienia i dopracowania, skupmy się na poszczególnych programach operacyjnych. Pomoże to zorientować się, jaki ostateczny obraz wyłania się z tych szkiców.

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

poprzez dwa działania: system miejskiego transportu zbiorowego oraz infrastrukturę turystyki kongresowej i targowej;
- Priorytet III: Infrastruktura drogowa i przejść granicznych;
- Priorytet IV: Pomoc techniczna.

Projekt PO RPW nie przewiduje „miękkich" działań o charakterze społecznym, a przewidziane inwestycje w infrastrukturę społeczną w znikomym stopniu pokrywają się z obszarami działania organizacji pozarządowych. Takie są obecne propozycje zapisów, mimo że, jak już wspomniano, celem programu ma być tworzenie warunków także dla rozwoju społecznego. Wydaje się więc, że organizacje pozarządowe działające w obszarach, które będą objęte programem, powinny ze szczególną uwagą śledzić prace nad tym dokumentem oraz zgłaszać uwagi do jego zapisów.

PROGRAMY OPERACYJNE EUROPEJSKIEJ WSPÓŁPRACY TERYTORIALNEJ

Celem łącznie dziesięciu programów będzie wspieranie współpracy wymiarze transgranicznym, transnarodowym i międzyregionalnym. Projekt Narodowej Strategii Spójności zakłada, że Polska będzie współrealizowała następujące programy:

1. program współpracy transgranicznej:
   - trzy dwustronne programy na granicy polsko-niemieckiej (z udziałem Meklemburgii, Brandenburgii i Saksonii);
   - Polska – Republika Czeska;
   - Polska – Słowacja;
   - Polska – Litwa;
   - Polska – Szwecja – Dania (Południowy Bałtyk);
2. program współpracy transnarodowej:
   - Obszar Europy Środkowo-Wschodniej;
   - Region Morza Bałtyckiego;
3. program współpracy międzyregionalnej obejmujący całe terytorium Unii Europejskiej.

Ponadto, na granicach zewnętrznych UE współpraca transgraniczna z krajami partnerskimi będzie wspierana ze środków Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa. Planuje się, że w ramach tego instrumentu z udziałem Polski realizowane będą programy współpracy transgranicznej z Ukrainą, Białorusią i Obwodem Kaliningradzkim Federacji Rosyjskiej.

Część z projektów tych programów została już przygotowana i upubliczniona, jednak wiele wciąż jest na etapie wstępnego opracowywania.

PROGRAM OPERACYJNY POMOC TECHNICZNA (PO PT)

Celem programu ma być „wsparcie procesów oraz instytucji wchodzących w system realizacji Narodowej Strategii Spójności, których wsparcie na poziomie poszczególnych programów operacyjnych albo nie może być realizowane, albo jego realizacja byłaby niezasadna". Środki na realizację tego programu pochodzić będą z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i ze środków krajowych. W projekcie programu wyodrębnione zostały dwa priorytety: Sprawna realizacja Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz Komunikacja i promocja.

PROGRAM OPERACYJNY KAPITAŁ LUDZKI (PO KL)

Program Operacyjny Kapitał Ludzki będzie niewątpliwie najbardziej istotny z punktu widzenia organizacji pozarządowych. Służyć będzie wydatkowaniu wszystkich pieniędzy z Europejskiego Funduszu Społecznego przyznanych Polsce na lata 2007-2013. Dlatego też jego zawartości przyjrzyjmy się nieco dokładniej.

Według projektu przyjętego wstępnie przez Radę Ministrów 31 maja 2006 roku, celem programu będzie „umożliwienie pełnego wykorzystania potencjału zasobów ludzkich, poprzez wzrost zatrudnienia i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw i ich pracowników, podniesienie poziomu wykształcenia społeczeństwa, zmniejszenie obszarów wykluczenia społecznego oraz wsparcie dla budowy struktur administracyjnych państwa". Część z priorytetów przewidzianych w ramach PO KL wdrażana będzie na poziomie ogólnopolskim (komponent ogólnopolski), część natomiast na szczeblu regionalnym (komponent regionalny).

Zapisy Programu, który po konsultacjach społecznych i po przyjęciu przez Radę Ministrów zostanie przesłany do Komisji Europejskiej, są stosunkowo ogólne. Konkrety znajdą się bowiem w odrębnym dokumencie – „Szczegółowym opisie Priorytetów Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki", czyli tzw. załączniku. To w nim znajdziemy informacje dotyczące poszczególnych działań, czyli instrumentów o odrębnym przeznaczeniu i zasadach realizacji, służących wdrażaniu priorytetów wyszczególnionych w programie operacyjnym. Ponadto, to w załączniku wymienione będą typy projektów, grupy docelowe, które mogą być objęte wsparciem oraz potencjalni projektodawcy, a także określone zostaną kryteria wyboru projektu.

Z dotychczas znanych projektów dokumentów wynika, że na poziomie ogólnopolskim wdrażane będą następujące priorytety:

I. Zatrudnienie i integracja społeczna

Ogólnym celem tego priorytetu ma być podniesienie potencjału instytucji działających w obszarze rynku pracy, integracji i polityki społecznej. Prawdopodobnie, w ramach priorytetu pierwszego wyodrębnione zostaną trzy działania:
- Wsparcie systemowe instytucji rynku pracy;
- Wsparcie systemowe instytucji działających w obszarze pomocy i integracji społecznej;
- Ogólnopolski program integracji i aktywizacji zawodowej.

Instytucją pośredniczącą w ramach priorytetu I ma być Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

II. Rozwój zasobów ludzkich i potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw

Zgodnie z projektem PO KL, celem tego priorytetu ma być podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstw poprzez zwiększenie inwestycji w rozwój osób w nich zatrudnionych oraz poprawę jakości i dostępności usług szkoleniowo-doradczych, które wspomagają rozwój przedsiębiorczości. W świetle obecnych wersji dokumentów cel ten ma zostać osiągnięty poprzez realizację dwóch działań:
- Rozwój kadr nowoczesnej gospodarki;
- Wsparcie dla systemu adaptacyjności kadr.

Instytucją pośredniczącą w ramach priorytetu II ma być Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

cowanie systemu wdrażania poszczególnych programów. Szczegóły dotyczące tego systemu będą rzutowały m.in. na wydatkowanie środków strukturalnych i na ich realną dostępność dla organizacji pozarządowych. Dlatego tak ważne są zagadnienia związane z wyborem instytucji wdrażających. W samym tylko Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki będzie ich co najmniej kilkadziesiąt. Kluczową sprawą jest także określenie, które działania będą realizowane w trybie systemowym (np. przez wszystkie powiatowe urzędy pracy czy ośrodki pomocy społecznej w Polsce), które w trybie konkursów zamkniętych, a które przy otwartym naborze wniosków. Jak wynika z lektury załącznika do PO KL newralgiczne będzie także określenie, które typy projektów w ramach poszczególnych działań będą mogły być realizowane przy zastosowaniu konkursów otwartych. I wreszcie: ile środków będzie przeznaczonych na te konkursy.

Z uwagą należy także przyglądać się, w jaki sposób tworzone są listy potencjalnych beneficjentów i jakich sformułowań używa się przy wpisywaniu na nie organizacji pozarządowych. Okazać się bowiem może, że użycie sformułowania „organizacje pozarządowe działające non profit", jak chociażby w projekcie Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, w interpretacji poszczególnych instytucji wdrażających oznaczać będzie uniemożliwienie aplikowania organizacjom pozarządowym prowadzącym działalność gospodarczą. Lepiej chyba już teraz wykazać się pewną dozą zapobiegliwości i nie zdawać się w przyszłości na bardziej lub mniej korzystne interpretacje poszczególnych urzędów.

Są to jedynie przykłady, ale tego rodzaju problemów jest o wiele więcej. By je wszystkie przewidzieć, by je wyłapać, potrzebne jest zaangażowanie wielu instytucji, w tym także organizacji pozarządowych – zwłaszcza tych, które mają zamiar przy pomocy programów operacyjnych sięgać po pieniądze unijne w latach 2007-2013.

Jak widać, obraz, który wyłania się po przejrzeniu projektów programów operacyjnych i dostępnych ich uszczegółowień jest wciąż bardzo niepełny. Kontury już są, ale nadal jest czas by przyjrzeć się konkretom, by przewidzieć skutki niefortunnych zapisów, by ostrzec przed pomijaniem istotnych kwestii, by protestować przeciwko nieodpowiedniemu podziałowi środków. Ale także, żeby zadbać o to, by ostateczny kształt dokumentów umożliwiał organizacjom pozarządowym wykorzystanie środków z Funduszy Strukturalnych w ich działalności i ułatwiał sięganie po nie. To tak jak z obrazem: by jego ostateczna wersja nie podobała się tylko malarzowi, ale by znajdowała uznanie także osób na niego patrzących…

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK.2006 >>>>

profesjonalną kadrą. Jeśli chodzi o konsorcja, to jest to rzeczywiście problem. Polacy w ogóle mają dużą trudność w realizowaniu wspólnych projektów, widać to na przykład w związkach gmin.

– Czy w kwestii wielkości projektu Pani Minister przewiduje jakieś zmiany w przyszłym okresie programowania?
– W latach 2007-2013 będziemy mieć więcej pieniędzy, a co za tym idzie ich obsługa pochłonie większe środki. System realizacji projektów nie może być zbyt pracochłonny, bo spowoduje zwiększenie i tak już licznej administracji. Do obsługi małych projektów potrzeba tyle samo ludzi co do dużych. To jest syndrom podobny do tego, jaki miał miejsce w bankach: dopóki byli chętni na duże kredyty, małe i średnie firmy traktowane były jak klient drugiej kategorii. Po zapokojeniu popytu przez dużych, banki zainteresowały się MŚP. Administrowanie małymi grantami jest bardzo pracochłonne. Granty globalne, o których państwo tyle pisali m.in. w EUlotce, są bardzo trudne do wdrożenia. Czesi nie znaleźli rozwiązania, jak to sprawnie zrobić, żeby spełniały one swoją funkcję, my też się ich boimy. Myślimy o wyborze w drodze przetargu operatorów określonych typów grantów, którzy rozdzielaliby je w imieniu ministerstw czy urzędów marszałkowskich. Jeśli ten system nie zapewni wystarczającej absorpcji środków, ostatecznie za 3-4 lata możemy być świadkami takiej ewolucji nastawienia administracji do „małych", jaka dokonała się w bankach.

– Czy fakt, że mało organizacji jest chętnych do aplikowania nie wynika też z tego, że są słabo poinformowane?
– Według mnie, to nie zależy od informacji. Organizacje pozarządowe są dość dobrze poinformowane: korzystają z internetu, wymieniają się informacjami, natomiast gorzej jest właśnie jeżeli chodzi o zdolność wykonawczą.

– Zarówno organizacje, jak i przedsiębiorcy narzekają na trudne wnioski, skomplikowane procedury przy ich składaniu, wspomniane już zabezpieczenia, a nade wszystko, że cały proces bardzo długo trwa…
– Jeśli chodzi o te kwestie, to mogę powiedzieć, że wprowadziliśmy dużo uproszczeń. Będzie zdecydowanie łatwiej, ponieważ wnioski będą składane dwuetapowo. W pierwszym etapie wymagana będzie ogólna koncepcja projektu, w drugim etapie dołączenie dokumentacji. Propozycje takich rozwiązań otrzymają także zarządy województw odpowiedzialne za Regionalne Programy Operacyjne. Jednak należy pamiętać, że mamy do czynienia z pieniędzmi publicznymi, a więc operacje muszą skrzętnie rozliczone, potwierdzone dokumentami, poddane kontroli.

– Polska dostanie na lata 2007-2013 ogromną sumę pieniędzy. Będzie bardzo dużo instytucji zarządzających, pośredniczących i wdrażających. W jaki sposób będzie to koordynowane? Jak taki obszerny system przy braku poprawnie działającego SIMIK-a lub jakiegokolwiek innego systemu informacyjnego, chociażby zbierania podstawowych danych, nie mówiąc już o bazie projektów, w ogóle ma szansę funkcjonować?
– Od strony finansowej będzie to kontrolować Ministerstwo Rozwoju Regionalnego. Będziemy zajmować się certyfikacją wydatków, a więc będziemy kontrolować wszystkie przepływy tych wydatków, które uznamy za certyfikowane i tych, które wpłynęły, ale nie zostały uznane za certyfikowane. Będziemy także otrzymywać informacje od Komitetów Monitorujących.

– Czy nie obawia się Pani tego, że żeby się czegokolwiek dowiedzieć, np. jak wygląda wdrażanie programów w danym regionie, trzeba będzie dzwonić do setki instytucji?
– Wszystkie zarządy województw, instytucje zarządzające powinny mieć pełną informację na temat wdrażanych przez nie programów. Prawdą jest, że na razie nie mamy pełnego systemu monitorowania – SIMIK wciąż jeszcze nie działa dobrze. Natomiast jeśli chodzi o instytucje wdrażające, to będzie ich rzeczywiście dużo.

– A kto będzie odpowiadał za koordynację tych wszystkich instytucji wdrażających w województwach?
– Na poziomie województw za koordynację będą odpowiadać urzędy marszałkowskie. Gorąco namawiamy marszałków, żeby skupili się na koordynacji, a nie na bezpośrednim udzielaniu dotacji. Gdyby chcieć udzielić dotacji wszystkim przedsiębiorcom, wszystkim gminom i powiatom, a następnie je rozliczyć i skontrolować, to trzeba by mieć parę tysięcy urzędników. Namawiamy więc marszałków do rozważenia sytuacji, w której instytucje, które mogłyby ich zastąpić we wdrażaniu, będą wybierane w drodze przetargu spośród instytucji, mających doświadczenie w realizowaniu programów i projektów. Jest o tyle dobre, że po pierwsze różne instytucje będą wdrażać programy, po drugie koszty wdrażania staną się elementem kosztu projektu, a więc nie będzie nacisku na pomoc techniczną, która zresztą zwykle jest niewystarczająca. Ponadto, unikniemy w ten sposób sytuacji, w której bezpośrednio zajmują się tym urzędnicy. Gdybyśmy przyjęli takie rozwiązanie, to wtedy instytucji wdrażających może być sporo.

– Jaka będzie w tym kontekście rola instytucji zarządzającej. Co zmieni się, jeśli chodzi o działanie Komitetów Sterujących i Monitorujących?
– Instytucja zarządzająca odpowiada za całość realizacji programu: ustanowienie procedur realizacji, zakontraktowanie środków, rozliczenie, monitoring. Nie będzie już Komitetów Sterujących, natomiast Komitety Monitorujące będą – tak jak obecnie – nadzorować całokształt realizacji programu.
Na poziomie regionalnym planuje się utworzenie nowego ciała partnerskiego – stałej Konferencji współpracy. W jej skład mają wejść: wojewoda jako przewodniczący, marszałek województwa ze strony samorządowej oraz przedstawiciele organizacji biorących udział w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i ze strony rządowej – przedstawiciele ministrów, poza tym przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych: organizacji pracowników i pracodawców, samorządów zawodowych, organizacji pozarządowych oraz środowiska naukowego. Konferencja będzie stanowić forum wymiany informacji oraz podejmować uchwały w zakresie rozwoju regionalnego, w szczególności w odniesieniu do strategii rozwoju województwa oraz regionalnych i krajowych programów operacyjnych. Stosowne zapisy znalazły się w propozycji nowej Ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (którą Sejm uchwalił 18 października 2006 roku – przyp. red.).

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

04. PROCEDURA WYBORÓW PRZEDSTAWICIELI NGOs DO REGIONALNYCH KOMITETÓW MONITORUJĄCYCH I STERUJĄCYCH

Przedstawiamy propozycje z 20 czerwca 2006 roku opracowane w ramach projektu Partnerstwo dla III Sektora realizowanego przez Fundację Rozwoju Demokracji Lokalnej w ramach programu Trzeci Sektor finansowanego przez Trust for Civil Society in Central & Eastern Europe i Fundację im. Stefana Batorego dotyczące wyborów przedstawicieli organizacji pozarządowych do Regionalnych Komitetów Monitorujących i Sterujących.

MARCIN DADEL, MARZENA MENDZA-DROZD, IWONA JANICKA

Jedną z podstawowych zasad dotyczących programowania, wdrażania i ewaluacji Funduszy Strukturalnych jest zasada partnerstwa określona w regulacjach ogólnych i dokumentach dotyczących poszczególnych funduszy. Zasada partnerstwa dotyczy włączania na wszystkich etapach realizacji polityki spójności partnerów społecznych, władz regionalnych i lokalnych oraz innych podmiotów. W tej ostatniej grupie znajdują się organizacje pozarządowe, choć nie zawsze wymienione są wprost z nazwy.

Polskie doświadczenia z obecnego okresu programowania mogą być dodatkowym argumentem na rzecz włączania organizacji pozarządowych w poszczególne etapy prac związanych z Funduszami Strukturalnymi i swoistą gwarancją udziału tych podmiotów w ciałach zajmujących się czy to wyborem projektów, czy ewaluacją wykorzystywania środków.

Trwające właśnie prace nad dokumentami programowymi dotyczącymi wykorzystania Funduszy Strukturalnych w latach 2007-2013 nie przesądzają jeszcze systemu wdrażania, a co za tym idzie przewidywanego składu ciał doradczych, jakimi są Komitety Sterujące i Monitorujące, w tym te działające na poziomie regionalnym. Także opis zadań i kompetencji komitetów będzie uzupełniony po opracowaniu systemu wdrażania Funduszy Strukturalnych przez odpowiednie władze krajowe.

Ustawa o Narodowym Planie Rozwoju regulująca wdrażanie Funduszy Strukturalnych w obecnym okresie programowania wprowadziła wymóg równej reprezentacji trzech stron dialogu obywatelskiego: administracji centralnej, administracji samorządowej i partnerów społecznych. Dzięki udziałowi w procesie legislacyjnym przedstawicieli organizacji pozarządowych udało się wprowadzić do ustawy zapis, że liczba przedstawicieli organizacji pozarządowych wynosi „1/3 z 1/3", czyli że stanowią oni trzecią część wśród grupy przedstawicieli partnerów społecznych (obok pracodawców i związków zawodowych).

Jednak w żadnym z aktów wykonawczych nie został określony tryb wyborów przedstawicieli strony pozarządowej. Wybór przedstawicieli organizacji pozarządowych do Komitetów Monitorujących i Sterujących działających na poziomie ogólnopolskim odbywał się z aktywnym udziałem Rady Działalności Pożytku Publicznego. Procedura wyboru zakładała zgłaszanie przez organizacje zainteresowania uczestnictwem w pracach konkretnego komitetu, ocenę zgłoszeń przez Radę i rekomendacje przekazywane odpowiedniemu ministrowi.
Taka procedura, ze wszystkimi jej wadami i zaletami, w oczywisty sposób nie mogła być zastosowana na poziomie regionalnym. Zatem w każdym z regionów procedura wyboru była inna: bardziej lub mniej demokratyczna i bardziej lub mniej przejrzysta.

Nie znamy ostatecznego kształtu systemu wdrażania Funduszy Strukturalnych w Polsce w latach 2007-2013 i co za tym decyzji co do funkcjonowania regionalnych komitetów, a w szczególności Komitetów Sterujących. Zasadne wydaje się jednak przygotowanie i zaakceptowanie przez organizacje pozarządowe procedury wyboru swoich przedstawicieli do tego rodzaju ciał. Byłoby niedobrze, gdyby w przyszłości argument o rozproszeniu tego sektora i braku reprezentatywności pojedynczych organizacji został wykorzystany jako argument przeciwko zapewnieniu im uczestnictwa w pracach Komitetów Monitorujących i Sterujących. Równie złym rozwiązaniem byłoby pozostawienie całkowitej swobody w dokonywaniu wyboru samym władzom województwa: rządowym lub samorządowym, gdyż wybór taki z dużym prawdopodobieństwem spotka się ze sprzeciwem środowiska pozarządowego.

OGÓLNE ZAŁOŻENIA PROCEDURY WYBORU:

1. Procedury stosowane w wyborze przedstawicieli organizacji powinny uwzględniać funkcję komitetów na poziomie regionalnym;
2. Stosowane powinny być takie kryteria wyboru, które pozwolą (w zależności od charakteru Komitetu) wybierać osoby reprezentujące organizacje bądź będące specjalistami w danych dziedzinach;
3. Wybór reprezentanta środowiska winien być szeroko konsultowany i odbywać się w możliwie najbardziej demokratyczny sposób, podczas gdy wybór eksperta ograniczać się może do wskazań organizacji pracujących w danym obszarze merytorycznym;
4. Jednocześnie procedury uwzględniać muszą warunki, w jakich będą wdrażane (np. przychylność władz, możliwość wprowadzenia regulacji prawnej na poziomie krajowym).

Wobec braku ustaleń co do istnienia i roli regionalnych komitetów, poniższe propozycje nie przesądzają o rodzaju pełnionych przez przedstawicieli organizacji pozarządowych funkcji: czy będą one w większym stopniu przedstawicielskie, czy eksperckie.

Propozycje procedury wyborów przedyskutowane były w czasie pięciu spotkań regionalnych oraz spotkania ogólnopolskiego, w których uczestniczyli reprezentanci organizacji pozarządowych w RKS i RKM. Na początku lipca 2006 roku przygotowany dokument został zamieszczony na stronach www.ngo.pl i www.ofop.engo.pl i poddany szerszej konsultacji w środowisku organizacji. Zgłaszane uwagi i sugestie co do każdego modelu pozwoliły wybrać ten, który zyskuje najwięcej zwolenników oraz doprecyzować jego kształt.

W toku dyskusji nad przedstawionymi propozycjami wyklarowały się cztery modele. Dwa z nich uzyskały mniejsze poparcie: **model ekspercki** – zakładający, że kandydatów mogą zgłaszać organizacje, które w swoich celach statutowych zapisane mają zagadnienia związane z danym obszarem tematycznym lub mogą wykazać praktyczne doświadczenie w tej dziedzinie (zakładano wybór osób posiadających doświadczenie w obszarach, którymi zajmować się będą w danym komitecie, co powinno zostać wykazane w załączonych dokumentach kandydata lub kandydatki) oraz **model kolegialny**, w którym spośród kandydatów lub kandydatek wybieranych jest 5 do 9 osób stanowiących Kolegium Eksperckie (w zespole tym zasiadać powinny osoby z organizacji, działających w różnych dziedzinach, pokrywających się z zagadnieniami, które poruszane są podczas obrad Komitetu, a zespół spośród siebie wybiera przedstawiciela lub przedstawicielkę do Komitetu).

PROPOZYCJE PROCEDURY WYBORÓW, KTÓRE UZYSKAŁY WIĘKSZE POPARCIE:

MODEL REPREZENTATYWNY A

Wprowadzenie procedury prawnej na poziomie krajowym znacznie ułatwiłoby wykorzystanie tego modelu. W przeciwnym razie, warunkiem niezbędnym do jego realizacji będzie wola i otwartość władz samorządowych.

1. Urząd Marszałkowski na 60 dni przed dokonaniem wyboru ogłasza nabór przedstawicieli organizacji pozarządowych w komitecie ze wskazaniem zakresu zadań i kompetencji odnośnego komitetu oraz warunków, jakie muszą spełniać kandydaci.
2. Ogłoszenie o rozpoczęciu procedury wyłaniania kandydatów na członków komitetu ukazuje się w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu, na stronie internetowej urzędu, w prasie regionalnej oraz w pozarządowych serwisach internetowych.
3. Uprawnionymi do kandydowania są przedstawiciele organizacji pozarządowych (zgodnie z definicją ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie). Kandydaturę może przesłać każda organizacja w terminie 30 dni. Do wniosku załącza się życiorys kandydata (w zaproponowanym jednolitym formacie) i uzasadnienie jego udziału w komitecie oraz rekomendacje co najmniej 3 organizacji pozarządowych z terenu danego regionu.
4. Kandydatury prezentowane są na stronie internetowej Urzędu (w BIP) i / lub w regionalnym serwisie organizacji pozarządowych.
5. Urząd może:

- zwołać plenarne spotkanie organizacji, na którym przeprowadzone zostanie głosowanie (tajne lub jawne). Organizacje wskazują na kartach wyborczych tylu kandydatów, ile miejsc otrzymały organizacje w danym komitecie. Każdy kandydat od jednej organizacji może otrzymać tylko jeden głos. Kandydat (lub kandydaci – zależnie od liczby miejsc w komitecie), który uzyska najwięcej głosów, ale nie mniej niż 50%, zostaje przedstawicielem organizacji pozarządowych. Wybory przeprowadza się do momentu uzyskania 50% ważnych głosów przez kandydatów na każde miejsce w komitecie (głosów wstrzymujących i nieważnych nie bierze się pod uwagę).
- zarządzić jawne głosowanie pisemne – możliwość głosowania przez internet bądź listownie (głosować mogą organizacje pozarządowe działające, mające zarejestrowaną siedzibę lub oddział na terenie danego województwa), w przypadku wyborów internetowych istnieje konieczność zabezpieczenia przed nadużyciami (np. wielokrotnym głosowaniem). Ze względu na brak dostępu do internetu wielu organizacji, konieczne jest wprowadzenie dodatkowych trybów: faksem i pocztą. Członkiem komitetu zostaje ten kandydat (kandydaci), który uzyskał największą nominalną liczbę głosów.

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

EUROPEAN WOMEN`S LOBBY (EWL) – EUROPEJSKIE LOBBY KOBIET

EWL zostało utworzone w 1990 roku Jest największą organizacją parasolową stowarzyszeń kobiecych w Unii Europejskiej. Ma status konsultacyjny przy Radzie Ekonomiczno-Społecznej Narodów Zjednoczonych oraz przy Radzie Europy. Jest członkiem Platformy Europejskich Społecznych Organizacji Pozarządowych (Social Platform).

CELE

EWL reprezentuje organizacje kobiece na poziomie europejskim. Stawia sobie za cel promowanie praw kobiet oraz równości kobietami i mężczyzn w Unii Europejskiej. Zajmuje się m.in. zagadnieniami dotyczącymi pozycji społecznej i ekonomicznej kobiet oraz ich statusu prawnego, roli kobiet w procesie podejmowania decyzji, przemocy wobec kobiet, zatrudnienia i opieki społecznej.

DZIAŁANIA

EWL współpracuje z instytucjami UE: Parlamentem Europejskim, Komisją Europejską, Radą Unii Europejskiej oraz z organizacjami pozarządowymi zajmującymi się podobnymi zagadnieniami. Występuje jako pośrednik między organizacjami kobiecymi a organami decyzyjnymi. Lobbuje w instytucjach europejskich i organizuje kampanie na rzecz kobiet, monitoruje politykę i prawodawstwo UE. Dla swoich członków przygotowuje analizy, które są następnie przekazywane członkom PE, KE i rządów krajów członkowskich.
Koordynuje działalność swych organizacji członkowskich, dostarcza im informacje oraz umożliwia wymianę doświadczeń między organizacjami.

PUBLIKACJE

EWL przygotowuje co miesiąc elektroniczny newsletter „Newsflash" w dwóch językach: angielskim i francuskim, który rozsyłany jest e-mailem do organizacji członkowskich i wszystkich zainteresowanych (bezpłatnej prenumeraty można dokonać poprzez stronę internetową EWL). „Newsflash" zawiera przegląd inicjatyw EWL, aktualności dotyczące UE oraz praktyczne informacje o spotkaniach, konkursach itp. Ponadto, publikuje analizy, raporty i inne materiały informacyjne. EWL prowadzi także kilka list mailingowych, poprzez które można wymieniać się doświadczeniami i informacjami.

CZŁONKOWIE

EWL skupia ponad 4000 organizacji krajowych i ogólnoeuropejskich. Sekretariat organizacji mieści się w Brukseli, w 23 krajach członkowskich UE i 2 krajach kandydujących znajdują się oddziały koordynacyjne.
Członkami mogą zostać pozarządowe organizacje kobiece działające w obszarach zgodnych z celami EWL, a także osoby prywatne, które podzielają misję organizacji.

KONTAKT

European Women's Lobby
18, rue Hydraulique
1210 Bruksela, Belgia

Tel.: +32 2 217 90 20
Fax: +32 2 219 84 51
E-mail: ewl@womenlobby.org
Strona internetowa: www.womenlobby.org

Język kontaktu z organizacją: angielski i francuski

E-ULOTKA <18> PAŹDZIERNIK 2006 >>>>

„WSPOMNIENIE KOBIETY”
– notatki Magdy Markowskiej, biorącej udział w projekcie

„…Być kobietą, być kobietą…” – jak pięknie brzmi w uszach stara już piosenka. Szkoda tylko, że znaczenie tych słów nie brzmi w życiu tak lekko i radośnie…
Tak właśnie myślałam.
Specjalnie napisałam „myślałam”, bo już tak nie myślę, nie wiem nawet, jak mogłam tak uważać!
Bycie kobietą napawa mnie teraz dumą i radością, wcale nie czuję się słabsza od mężczyzn.
A wszystko za sprawą trzech (tylko trzech!) niesamowitych, radosnych dni oraz kilku wspaniałych Pań, które zechciały mi i podobnym mnie kobietom poświęcić swój cenny czas.
Panie te zawitały do Polic 28 grudnia 2005 roku, by zaprosić na szkolenie pod tytułem „Kobiety na zachodniopomorskim rynku pracy”. Wtedy to właśnie się poznałyśmy i miałyśmy okazję chwilę ze sobą porozmawiać. Pamiętam, że na spotkaniu tym nie było zbyt wiele osób, co mnie zdziwiło, ponieważ spodziewałam się większego zainteresowania, sądząc chociażby po sobie – gdy dowiedziałam się o możliwości uczestniczenia w zajęciach bardzo się ucieszyłam i nie mogłam się już doczekać. Czułam się wyróżniona, gdy po rekrutacji dostałam zaproszenie na kurs.

DZIEŃ PIERWSZY: „Własna firma czy poszukiwanie pracy?”
O 9:00 rano zostałyśmy bardzo mile powitane przez panie prowadzące gorącymi uśmiechami i przyjazną atmosferą. Jednym z witających okazał się również mężczyzna (co wśród tylu kobiet zostało natychmiast zauważone…). Był to dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Policach, pan Jan Sławczyński. Niezmiernie miły i kulturalny mężczyzna. Także dzięki niemu mogłyśmy się tu znaleźć, za co oczywiście jesteśmy mu bardzo wdzięczne.
Mimo iż, z tego co zauważyłam, czuł się dobrze w naszym kobiecym towarzystwie, musiał nas opuścić dość szybko, ponieważ spotkanie przewidziane było wyłącznie dla kobiet.
Jednakże po chwili zawitali wśród nas kolejni panowie. Tym razem byli to przedstawiciele naszej lokalnej telewizji. Na chwilę usztywniło to trochę spotkanie, lecz po kilku ujęciach i krótkich wywiadach również nas opuścili.
Zaczęły się już zajęcia, które były prowadzone przez panią Elę. To przemiła kobieta, która pomimo swej drobnej postury „rozgrzała” całą salę. Po chwili wszystkie mówiłyśmy sobie po imieniu i czułyśmy się rozluźnione.
Poza tym, że dowiedziałyśmy się wielu ciekawych rzeczy, takich jak pisanie CV, listów motywacyjnych, opanowywanie stresu i prezentowanie się na rozmowie kwalifikacyjnej, to poznałyśmy siebie i nauczyłyśmy się zauważać to, co mamy, i doceniać to.
A mamy przecież tak wiele – jesteśmy SOBĄ, jesteśmy Kobietami, a pomagając sobie nawzajem, możemy jeszcze więcej! Świat biznesu nie jest tylko dla mężczyzn!

firmom, a także możliwości pozyskania zewnętrznych źródeł finansowania działalności. Każda z pań przedstawiła pomysł na własną działalność, a następnie wypełniała wszystkie dokumenty związane z założeniem i rejestracją planowanej działalności. Uczestniczki poznały zasady przygotowania biznesplanu, a następnie – krok po kroku – opracowywały kluczowe elementy biznesplanu swojego przedsięwzięcia.
Po zakończeniu szkolenia wszystkie panie jeszcze mogły przez miesiąc kontaktować się z wykładowcami, np. po to, by pomogli im w przygotowaniu dokumentów aplikacyjnych do pracy, biznesplanu czy wniosku o dotację z Urzędu Pracy. Ponadto przez cały czas mogą skorzystać z pomocy doradczej Fundacji.
Uczestniczkom, które miały pod opieką osoby zależne (przede wszystkim dzieci do lat 7), zapewniano na czas szkolenia opiekunki – jedną lub dwie, w zależności od wieku i liczby dzieci. Opiekunkami były osoby o odpowiednich kwalifikacjach, niejednokrotnie także bezrobotne panie, zatrudnione na czas realizacji szkolenia.
Projektodawcy zaplanowali jeszcze jedno ułatwienie: uczestniczkom zorganizowano transport mikrobusem na szkolenie i odwożono je potem do domu.

DZIEŃ DRUGI: „ABC prowadzenia działalności gospodarczej”
Pozytywnie nastawione po pierwszym niesamowitym dniu zabrałyśmy się za rozgryzanie aspektów prawnych i ekonomicznych, które pomimo moich lęków okazały się całkiem proste i wcale „niegryzące”, a wszystko za sprawą pani Justyny, która poświęciła cały dzień, by pomóc nam przebrnąć przez „papierkową robotę”. Wszystko nagle zaczęło się układać i powstawały coraz to ciekawsze pomysły na własne biznesy, a założenie ich i rejestracja zaczęły się wydawać dziecinnie proste.

DZIEŃ TRZECI: „Recepta na sukces Twojego przedsiębiorstwa”
Receptą jest po prostu dobry biznesplan. Jak go napisać? Co to tak dokładnie jest? Przecież to nic trudnego!
Pani Joasia w swej całej wytrwałości odpowiadała nam na wszystkie pytania i przedstawiła nam biznes plan jako coś ciekawego, co warto zrobić.

Na zakończenie chciałabym dodać, że jestem naprawdę zadowolona, że tu trafiłam. Wiem teraz, co chcę zrobić i wierzę, że mi się uda!

Serdecznie zachęcam do korzystania z możliwości uczestnictwa w podobnych szkoleniach. Atmosfera jest niesamowita, a rzeczy których można się dowiedzieć, są naprawdę ważne – otwierają oczy, pokazują, jak łatwo można uwierzyć w siebie i stanąć na nogi, a przy tym dać pracę innym.

Z całego serca dziękuję!

Magda Markowska

Police, 12 stycznia 2006 roku

Druga część projektu składa się z dwudziestu programów telewizyjnych pod tytułem „Kobieta przedsiębiorcza”, emitowanych na antenie TVP3 Szczecin. Założeniem cyklu jest przedstawienie w ciekawej, „życiowej” formie sylwetek kobiet, które odniosły sukces w życiu zawodowym, zarówno jako pracownice, jak i właścicielki firm, godząc często kariery zawodowe z życiem rodzinnym. Bohaterki opowiadają o tym, w jaki sposób szukały pracy, jak rozpoczynały własną działalność gospodarczą, jak radziły sobie na trudnym rynku pracy, zdradzają, na jakie problemy napotykały oraz jak sobie z nimi radziły.

Chcąc włączyć widzów w realizację programów, autorzy ogłosili plebiscyt. Mieszkańcy województwa zachodniopomorskiego mogli zgłaszać panie, które ich zdaniem zasługiwały na miano kobiety przedsiębiorczej. Mogły to być zarówno panie prowadzące duże firmy, jak i te, które działały w małych, rodzinnych firmach. Istotnym kryterium wyboru było, czy wśród lokalnej społeczności postrzegane były jako osoby aktywne, które odniosły sukces i które mogły być przykładem dla innych osób.

REZULTATY

Dzięki uczestnictwu w projekcie bezrobotne mieszkanki województwa zdobyły wiedzę na temat zakładania działalności gospodarczej. Te z nich, które nie zdecydowały się na rozpoczęcie własnej działalności, przygotowywały się do efektywnego poszukiwania pracy. Kobiety zyskały nowe umiejętności praktyczne, takie jak wypełnianie formularzy, przygotowanie dokumentów aplikacyjnych oraz biznesplanów. Rozwinęły swoje umiejętności pracy w zespole oraz zdolności komunikacyjne. Zwiększyła się ich motywacja do poszukiwania pracy lub założenia własnej firmy. Duże znaczenie miało również podniesienie samooceny oraz poczucia własnej wartości.

Cykl programów telewizyjnych „Kobieta przedsiębiorcza" przedstawiając kobiety, które odniosły zawodowy sukces, wpłynął motywująco nie tylko na uczestniczki projektu, lecz także mógł zainspirować inne osoby, znajdujące się w podobnej sytuacji. Dostarczył również konkretnych informacji o tym, gdzie można uzyskać pomoc oraz jak sobie radzić na rynku pracy.

Jeszcze w czasie trwania projektu trzydzieści kobiet znalazło pracę, a trzynaście założyło własną działalność gospodarczą, z czego osiem uzyskało z Urzędu Pracy dotację na jej założenie.

INNOWACYJNOŚĆ PROJEKTU

Działania podejmowane w ramach projektu wzajemnie się uzupełniają i wypełniają lukę w dotychczasowym sposobie promowania postaw przedsiębiorczych wśród bezrobotnych kobiet. Istotnym elementem projektu jest przekazanie wiedzy, wzbudzenie motywacji oraz podniesienie poczucia własnej wartości, co ma doprowadzić do znalezienia pracy lub założenia własnej firmy. „Żywe przykłady" kobiety sukcesu i umiejętności godzenia życia rodzinnego i zawodowego mają zachęcić kobiety do większej aktywności, a pracodawców do zmiany nastawienia do kobiet – pracownic. Projekt w ciekawy sposób łączy w sobie oba elementy aktywizacji zawodowej i promocji postaw przedsiębiorczych.

KOMENTARZ OSOBY REALIZUJĄCEJ PROJEKT

„Zajęcia prowadzone są w sposób bardzo intensywny. Część z nich nie jest dla beneficjentek łatwa, w szczególności ćwiczenia umiejętności interpersonalnych i asertywnych wymagają od nich dużej otwartości. W ciągu bardzo krótkiego czasu panie przechodzą przez zawiłą drogę wypełniania dokumentów związanych z zakładaniem działalności gospodarczej, opisania swojego pomysłu. Mimo tego dzielnie sobie radzą i chociaż są zmęczone, wychodzą z zajęć pozytywnie nastawione i pełne entuzjazmu. Opinie beneficjentek, które czują się traktowane jak równorzędni partnerzy – przyszli przedsiębiorcy i pracownicy, przynoszą nam dodatkowo ogromną satysfakcję".

KOMENTARZE UCZESTNICZEK SZKOLEŃ

„Całe szkolenie prowadzone jest w sposób perfekcyjny! Cieszę się, że mogłam z niego skorzystać. Dodało mi odwagi do dalszego działania!".

„Bardzo miła i ciepła atmosfera; jestem na pewno mądrzejsza o wiedzę, którą zaczerpnęłam z tych zajęć, przerwałam barierę strachu i lęku w otwarciu swojej działalności!".

„Całe szkolenie pozwoliło mi spojrzeć realnie na plusy i minusy prowadzenia działalności gospodarczej i przekonało do wzięcia „spraw we własne ręce", dało poczucie bezpieczeństwa".

Europejski Fundusz Społeczny
Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich

Priorytet I Aktywna polityka rynku pracy oraz integracji zawodowej i społecznej
Działanie 1.6 Integracja i reintegracja zawodowa kobiet
Tytuł projektu „Kobiety na zachodniopomorskim rynku pracy"
Czas realizacji 01.10.2005 – 31.10.2006
Obszar Województwo zachodniopomorskie
Budżet 609 782,20 zł
Projektodawca Polska Fundacja Przedsiębiorczości, www.pfp.com.pl
Partner Telewizja Polska SA Oddział w Szczecinie, ww6.tvp.pl/3128.dzialy
Adres Pl. Rodła 9. 70-419 Szczecin
Telefon +91 359 52 77
Faks +91 359 53 65
E-mail pfp@pfp.com.pl

Osoba do kontaktu Maria Czerniecka

10 złotych zasad dla Partnerstwa

Zasady te pomogą zapewnić efektywny udział partnerów w komitetach sterujących i monitorujących działających w ramach polityki wsparcia Wspólnoty.

Zgodnie z nowymi rozporządzeniami unijnymi, dotyczącymi polityki rozwoju regionalnego i obszarów wiejskich, cele funduszy unijnych powinny być realizowane w ramach współpracy między Komisją Europejską, władzami krajowymi, partnerami społecznymi i gospodarczymi, a także innymi podmiotami „reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie, partnerów zajmujących się zagadnieniami z zakresu środowiska naturalnego, organizacje pozarządowe oraz podmioty odpowiedzialne za wspieranie równości mężczyzn i kobiet". W praktyce partnerstwa będą się więc różnić w każdym z państw członkowskich. Mimo to proponujemy, aby przyjęły one poniższe minimalne standardy, aby promować zaangażowanie organizacji pozarządowych, które są nastawione na ideę partnerstwa:

1. **Należy nadać wszystkim partnerom równy status i zapewnić prawo głosu.**
2. **Należy dać wszystkim partnerom dostęp do tych samych informacji i tych samych dokumentów w tym samym czasie oraz udostępnić im wszystkie inne dokumenty istotne dla pracy komitetu.**
3. **Należy zapewnić dostęp do informacji i stosownych dokumentów, które mają być przedyskutowane przez komitet przynajmniej dwa tygodnie przed planowanym spotkaniem.**
4. **Należy ustanowić przejrzyste metody komunikacji zwrotnej między członkami komitetu w sprawie wypracowanych na forum komitetu uwag i stanowisk.**
5. **Należy włączyć wszystkich partnerów w ustalanie kryteriów selekcji projektów oraz w proces ich oceniania i wyboru.**
6. **Należy zapewnić publiczny dostęp do protokołów ze spotkań komitetu najpóźniej dwa tygodnie po spotkaniu.**
7. **Należy zapewnić wszystkim członkom komitetu możliwości rozwoju oraz dostęp do szkoleń, aby byli oni lepiej przygotowani do udziału w pracach komitetu.**
8. **Należy pokrywać koszty podróży, zakwaterowania, wyżywienia i kopiowania materiałów, ponoszone przez członków komitetu reprezentujących sektor pozarządowy.**
9. **Należy stworzyć przejrzystą procedurę wyboru członków komitetu reprezentujących sektor pozarządowy.**
10. **Należy zapewnić przynajmniej jedno miejsce dla partnera z ramienia organizacji ekologicznych we wszystkich komitetach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Rozwoju Wsi oraz Funduszu Spójności (nie tylko dla programu operacyjnego dotyczącego środowiska).**

Więcej informacji: **www.coalition-on-eufunds.org**
Stefanie Lang, WWF European Policy Office, tel.: +32 2 740 09 30
Rachel Lee, BirdLife International, tel.: +44 1767 680551
Martin Konecny, Friends of the Earth Europe, tel.: +32 2 542 01 85
Magda Stoczkiewicz, CEE Bankwatch Network, tel.: +32 2 542 01 88
Pieter de Pous, EEB, tel.: +32 2 289 13 06

10 Golden Rules for NGO Partnership

This paper outlines the rules that will ensure effective stakeholder participation in steering and monitoring committees established under EU funding policies.

According to the new Regulations on Regional and Rural Development Policy, the objectives of EU funds should be pursued in co-operation between the Commission, national authorities, social and economic partners and any other appropriate bodies "representing civil society, environmental partners, nongovernmental organisations, and bodies responsible for promoting equality between men and women". In practice, partnership varies in the different Member States. Nevertheless, we propose that Member States adopt the following minimum standards in order to promote NGO involvement that fulfils the purpose of the partnership principle:

1. Give all partners equal status and voting rights

2. Provide all partners with the same information and the same documents at the same time and ensure their access to all documents relevant to the committee work

3. Ensure that information and relevant documents to be discussed by the committee are received by partners at least 2 weeks in advance of the meeting

4. Establish transparent feed-back mechanisms for comments and input given in the committees

5. Involve all partners in the development of project selection criteria and in the process of project appraisal and selection

6. Ensure that the minutes of all committee meetings are publicly available, at latest 2 weeks after the meeting

7. Offer all committee members training and capacity building to ensure high-quality participation

8. Cover direct costs of travel, overnight accommodation and copying for NGO committee members

9. Use a transparent selection process for the appointment of NGO committee members

10. Offer at least one place for an environmental NGO partner in all ERDF, EAFRD and Cohesion Fund committees (not only for the OP environment)

For further information please contact: **http://www.coalition-on-eufunds.org/**
Stefanie Lang, WWF European Policy Office, +32-2-7400930
Rachel Lee, BirdLife International, +44 1767 680551
Martin Konecny, Friends of the Earth Europe, +32-2-5420185
Magda Stoczkiewicz, CEE Bankwatch Network, +32-2-5420188
Pieter de Pous, EEB, +32-2-2891306

ROSzEFS-y – instytucje wspierające aplikujących o środki z Europejskiego Funduszu Społecznego

ROSzEFS-y, czyli Regionalne Ośrodki Szkoleniowe Europejskiego Funduszu Społecznego stanowią infrastrukturę administracyjną wspierającą projektodawców w aplikowaniu o środki Europejskiego Funduszu Społecznego.

Dobiega końca okres kontraktowania środków z Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) 2004-2006. Projekty, które otrzymały dofinansowanie, muszą zostać jeszcze prawidłowo zrealizowane oraz rozliczone. Jednocześnie, ostatecznego kształtu nabierają dokumenty programowe dla nowego okresu wdrażania Funduszy Strukturalnych na lata 2007-2013, a w połowie 2007 roku ogłoszone prawdopodobnie zostaną konkursy.

Beneficjenci, którzy realizują lub będą realizowali projekty muszą dysponować wiedzą zarówno dotyczącą procedur, jakie obowiązują przy realizacji projektów dofinansowanych z EFS, technik zarządzania projektami, jak również wiedzą z zakresu kształcenia osób dorosłych, pomocy osobom niepełnosprawnym, zagrożonym wykluczeniem społecznym oraz innych dziedzin wspieranych przez EFS.

Regionalne Ośrodki Szkoleniowe Europejskiego Funduszu Społecznego już od ponad półtora roku wspierają beneficjentów EFS, oferując bezpłatne szkolenia, doradztwo oraz informację o możliwościach uzyskania dofinansowania z EFS. Ośrodki ROSzEFS przeszkoliły od początku swego istnienia, tj. od stycznia 2005 roku, 30 tysięcy osób, a ponad 15 tysięcy poświęciły na doradztwo skierowane do ponad 4,5 tysiąca beneficjentów. Te dane wskazują, jak dużym zainteresowaniem cieszą się usługi ROSzEFS.

We wrześniu 2006 roku działalność sieci ROSzEFS została zawieszona do końca roku ze względu na zmianę źródła finansowania ośrodków. Wkrótce jednak na nowo ROSzEFS-y zaproponują swą ofertę bezpłatnych usług, która zostanie dostosowana do zmieniających się potrzeb beneficjentów EFS. Zmianie ulegnie również liczba i rozmieszczenie ośrodków w kraju. Nowa sieć ma liczyć 50 ośrodków, które będą miały swoje siedziby w 49 byłych miastach wojewódzkich, a dodatkowy ośrodek ma obsługiwać beneficjentów wyłącznie z Warszawy.

Usługi oferowane przez ośrodki ROSzEFS będą obejmowały – tak jak dotychczas – szkolenia i doradztwo zarówno z zakresu procedur EFS, zarządzania projektami, jak i zagadnień specjalistycznych, dotyczących obszarów wspieranych przez EFS oraz partnerstw lokalnych. To, co uległo zmianie, to sposób realizacji usług tzw. animatora. Jego działania będą skupiały się na wyszukiwaniu lokalnych liderów, tworzeniu i rozwoju lokalnych partnerstw oraz większym zaangażowaniu w życie społeczne regionu. Dodatkowo ROSzEFS-y będą udzielały informacji zainteresowanym osobom na temat realizowanych już projektów dofinansowanych z EFS oraz dostępnych szkoleń i innych usług realizowanych w ramach tych projektów.

W nowej edycji, w 2007 roku, ośrodki ROSzEFS będą przygotowywały beneficjentów do nowego okresu programowania 2007-2013, jak również będą wzmacniały swój potencjał, aby w nowym okresie być wsparciem zarówno dla beneficjentów, jak i dla regionalnych instytucji wdrażających. Planowane jest kontynuowanie działalności sieci w kształcie, jaki został określony w bieżącej edycji. W celu usprawniania pracy ośrodków oraz zwiększania kwalifikacji personelu świadczącego usługi w ROSzEFS opracowany został system ewaluacji pracy ośrodków oraz kształcenia kadry. Bardzo ważnym elementem jest również współpraca z ośrodkami, które świadczą podobne usługi dla beneficjentów innych programów, tak aby każda osoba, która odwiedzi ROSzEFS, mogła zostać skierowana do odpowiedniego punktu informacyjnego.

MIRELLA SZEREMETA
Krajowy Ośrodek Szkoleniowy Europejskiego Funduszu Społecznego
Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

Wydawca
Program Europejski Stowarzyszenia na rzecz FIP

FORUM INICJATYW POZARZĄDOWYCH

Skład redakcji
Ewa Kolankiewicz
Zofia Komorowska
Anna Kozieł
Olga Piekarska-Piotrowicz
Marcela Wasilewska

Współpraca
Alina Gałązka

Kontakt
ul. Szpitalna 5/5, 00-031 Warszawa
tel. +22 828 91 28
fax +22 828 91 29
eu@eu.ngo.pl

Wersja elektroniczna EUlotki
www.ue.ngo.pl

CO ROBIMY W RAMACH PROGRAMU EUROPEJSKIEGO?
– podejmujemy działania zmierzające do zwiększenia i ułatwienia organizacjom pozarządowym wykorzystania Funduszy Strukturalnych zarówno w obecnym, jak i przyszłym okresie programowania;
– wspieramy organizacje pozarządowe w konsultacjach dokumentów programowych służących wydatkowaniu środków z Funduszy Strukturalnych w latach 2007-2013;
– monitorujemy wykorzystanie środków z Funduszy Strukturalnych przez organizacje pozarządowe;
– współpracujemy z partnerami międzynarodowymi, wymieniając się informacjami i doświadczeniami z zakresu funduszy unijnych, ich dostępności dla organizacji pozarządowych w innych krajach, a także działań Komisji Europejskiej w zakresie funduszy i współpracy z organizacjami;
– dostarczamy organizacjom pozarządowym informacje o funduszach unijnych, prowadząc stronę internetową www.ue.ngo.pl, przygotowując newsletter oraz publikując biuletyn EUlotka i inne materiały, zwłaszcza dotyczące prowadzonego przez nas monitoringu.

Istnieje możliwość zamówienia bezpłatnej prenumeraty biuletynu EUlotka.
Jeśli chcą Państwo z niej skorzystać, prosimy o przekazanie nam takiej informacji telefonicznie lub mailowo.

EUlotka jest współfinansowana ze środków Programu EURO-NGO 2006 Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności.

Polsko-Amerykańska Fundacja Wolności
Przedstawicielstwo w Polsce
Polish-American Freedom Foundation
Representative Office

ISSN 1644-1486